

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum pro te[m]porali subsidio fieri debeat indulgentia? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

ricam Bo-
onueniens
accedit ad
ulgencia,
dans vnu
n. Non
n pium, &
eretur Re
si ei do-
est vicini
consequen
rent a mi
ar labou
ur : sedile
reter. del
indulgen
cut Papam
seunt mar
ontes, ut
radit, infida
tur. Qua
atur, ut can
alem, vnde
gentia: se
na Ecclesiæ
beati Petri
s vadit, tu
n requiri
debeat re
lorum, quo
ruenire po
alteri dupli
c, etiam fine
n pariceps
er intentio
i causa leg
pima

ARTIC. III.

Vixum pro temporali subsidio debeat fieri indulgentia?

99

A D tertium sic proceditur. Videtur, quod pro temporali subsidio non debeat fieri indulgentia: quia remissio peccatorum est quoddam spirituale. Sed dare spirituale pro temporali, est simonia*. 22. q. 100
Ergo hoc fieri non debet.
at. 1.

¶ 2 Præterea, Spiritualia subsidia sunt magis necessaria, quam temporalia. Sed pro spiritualibus subsidij non videntur fieri indulgentia. Ergo multo minus pro temporalibus fieri debent.

SED contra est communis Ecclesiæ consuetudo, quæ pro peregrinationibus & eleemosynis faciendis, indulgentias facit.

RESPONDEO dicendum, quod temporalia ad spiritualia ordinantur, quia propter spiritualia debemus vi temporalibus: & ideo pro temporalibus simpliciter non potest fieri indulgentia, sed pro temporalibus ordinatis ad spiritualia; sicut est repressio inimicorum Ecclesiæ, qui pacem Ecclesiæ perturbant, sicut constructio Ecclesiarum & pontium, & aliarum eleemosynarum.

Et per hoc patet quod non sit ibi simonia, quia non datur spirituale pro temporali, sed pro spirituali. Unde patet solutio ad Primum.

Ad secundum dicendum, quod etiam pro pure spiritualibus potest fieri indulgentia, & sit quandoque: sicut quicumque orat pro Rege Franciæ, habet decem dies de indulgentia à Papa Innocent. IV. Et similiter crucem prædicantibus, datur quandoque eadem indulgentia, quæ crucem accipientibus.

Q VÆST. XXVI.

De ijs, qui possunt indulgentias facere, in quatuor articulos diuisa.

D Einde considerandum est de illis qui possunt indulgentias facere.

P 2 ¶ Circa